

CONTINGUTS

- Presenti seva candidatura en tres objectius i expliqui com vol aconseguir-los.

1. Que els/les nostres estudiants es sentin orgullosos d'haver estudiat a l'Etsab. Penso que no hi ha millor síntesi. Per a que aquest sentiment esdevingui col·lectiu cal haver assolit altres dos objectius que reclama la pregunta:

2. Fer de l'Etsab una escola Pública d'Excel·lència.

3. Que l'Etsab ofereixi coneixements i formi en unes competències que contribueixin decisivament en l'accés dels nostres futurs arquitectes a oficis lligats al món de l'Arquitectura.

- Com es defineix l'educació pública i com defensarà i potenciarà aquest model ?

Dit simplificadament, hi ha bàsicament dos models per accedir al coneixement que proporciona la universitat: El que prioritza les millors qualificacions de l'estudiant o el que prima les seves possibilitats econòmiques. La universitat pública, la nostra entre d'elles, ha d'aspirar a l'excel·lència tot garantint l'accés a les seves aules dels millors estudiants, amb independència dels seus recursos econòmics. Dins de les limitades responsabilitats que pertocuen als Centres com el nostre, cal estar amatents amb les polítiques educatives que ens concerneixen i alhora cal esbrinar tota mena de mecanismes per millorar l'estructura de beques i altres ajuts acadèmics.

- ¿ Quin és el perfil d'un bon docent d'arquitectura ?

Ras i curt: Alta competència i molta vocació.

- Quina responsabilitat té l'arquitecte en la crisi actual ?

Penso que el descrèdit que viu l'arquitecte, com a col·lectiu, se l'ha guanyat a pols. Els nostres Col·legis professionals han estat èticament permissius i sovint han defensat posicions proteccionistes i endogàmiques que a la llarga han passat factura. S'ha defensat més als arquitectes que a l'arquitectura. Tan sols cal comparar la lletra "A" de la sigla del COAC amb la "A" de l'ETSAB.

- ¿Quin paper ha de jugar l'Arquitectura a la societat ? Com es pot potenciar a l'Escola?

L'Arquitectura ha de jugar un paper fonamental. La nostra societat del demà s'hauria de bastir amb les nostres competències arquitectòniques i a través dels nostres compromisos socials. Però mentre que l'ofici d'arquitecte ha perdut el prestigi que tenien fa anys, les escoles d'Arquitectura, entre d'elles la de Barcelona, tant pel seu reconeixement internacional com per al seu capteniment com indret de producció de

coneixement, encara disposen d'un crèdit que no es pot malbaratar. Penso que la reinserció social de l'arquitecte haurà de venir en gran mesura des de baix, com està passant tanmateix en el món de la política, a través de determinats moviments de la societat civil i, indubtablement, de la llavor del món acadèmic.

GESTIÓ I ORGANITZACIÓ

- Quines motivacions té per presentar-se a Director / a de l'Escola en aquests moments?

Podrien resumir-se en dues: Una d'externa, relacionada amb la situació actual de l'Escola i una altra, de més personal.

Pel que fa la primera, tant l'encaix de l'Etsab en l'estructura de la Universitat Pública del país (no tan sols de l'UPC), com la formació de coneixements i competències que la nostra Escola ha de ser capaç d'oferir al nostre estudiantat, fa que aquests moments d'incertesa acadèmica i professional esdevinguin rellevants.

En relació a la motivació més personal, no penso que un projecte d'aquesta responsabilitat es pugui endegar sense força ganes ni generositat personals. A l'energia per a liderar aquest il·lusionant projecte crec que hi puc sumar una eventual capacitat en l'àmbit de la gestió i l'organització, arrel de l'experiència acumulada com a Sotsdirector de l'Escola en diferents ocasions i com a Cap de la Secció de Barcelona del Departament de Projectes.

Per altra banda, el compromís docent com a professor i responsable acadèmic d'una de les Línies de Projectes de 5è curs, Aula i Projecte Fí de Carrera, més el vincle amb la recerca en la que s'inscriu el recent lliurament de la Tesi Doctoral, i tanmateix la meva experiència en l'ofici d'arquitecte, penso que són registres complementaris que m'ofereixen una visió prou transversal i complexa com per a gosar formular un Projecte d'Escola.

- ¿ Creu que s'ha de canviar el model de govern actual ? Com fomentará la participació dels diferents col·lectius que conformen l'Escola ?

Els actuals estatuts que regeixen la nostra escola en aquest àmbit només permeten que les responsabilitats de governació (direcció i sotsdireccions) restin limitades al professorat que te contractes a Temps Complet. A l'Etsab la mitjana d'edat actual d'aquest col·lectiu s'apropa a la seixantena d'anys. Sobren comentaris. Si l'Escola no aconsegueix incorporar i involucrar un professorat més jove sobre el que bastir una docència més enèrgica i plural, té els dies comptats. L'estructura del meu futur equip de direcció així ho contempla.

- Com organitzarà el procés per redactar el Pla Director ?

Per organitzar aquest procés primer cal conèixer l'estat en el que es troba, i sembla que actualment només es pot accedir a través d'una intranet d'accés restringit. Penso es tracta d'una documentació que cal obrir-la a la comunitat de l'escola, tot incorporant entre d'altres propostes les sorgides al llarg de la setmana d'abril d'enguany per la redacció del Pla Director.

- Hi ha un problema de transparència en els processos de direcció de l'Escola ?

Quines mesures es poden prendre per millorar-los?

No se identifica el tipus de processos als que al·ludeix la pregunta. Si es tracta de processos de participació, d'informació, o d'altres. Sigui com sigui és fonamental oferir diligentment una informació reeixida a tots els seus representants, com a primer pas per a garantir un debat crític constituït sobre una base veraç i fonamentada.

- En cas d'incomplir algun dels seus compromisos quin serà el mecanisme per saber si encara compta amb la confiança i el suport de la comunitat ?

En general, els processos per a verificar el suport a una persona o a un equip determinat és a través de les eleccions. En el cas de la nostra Escola, sembla que quatre anys és un període massa llarg atesa la rapidesa i rellevància dels esdeveniments que travessa l'Etsab. Penso que l'acord previ d'un calendari regular (no de mínims) de celebracions de Juntes d'Escola, en tant que màxim organisme de representació dels diferents col·lectius que la integren, i amb un ordre del dia obert als seus diferents estaments, permet mantenir el debat dels temes acadèmics substantius i alhora permet copsar el nivell de confiança i suport de la comunitat que pretén representar.

ESPAIS I RECURSOS

- Quines mancances a nivell d'infraestructura té l'Escola ? L'ús actual dels espais s'identifica amb les necessitats acadèmiques ?

L'Escola, com esdevé en d'altres equipaments públics (el sector hospitalari n'és el pitjor exemple) ha anat al llarg dels darrers anys ocupant i transformant espais amb excessiva improvisació. El resultat és un garbuix d'espais que, a més, no optimitza els seus recursos. Veure aules buides és un mal indicador. A més, i a tall d'exemple, hem perdut aules com la Pi Calleja (on és fins i tot el rètol que honorava el seu llindar?), i encara no tenim una Sala de Grau (actual PB11) on desenvolupar dignament actes

acadèmics importants d'una certa escala menor a la Sala d'Actes (Lectures de Tesi Doctoral, Actes d'oposicions acadèmiques, Conferències, etc).

En aquest sentit, l'estructura organitzativa que proposo per l'Etsab contempla entre d'altres una Sotsdirecció d'Infraestructures, Equipaments i Serveis.

- ¿ Creu en el model d'autogestió dels serveis? Com podria implantar ?

Si, en alguns dels serveis. Cal analitzar acuradament i sense rèmores passades els diferents serveis que ofereix l'escola i veure el seu grau d'optimització. El potencial de creixement del Taller de maquetes és un cas exemplar. Cal imposar-se una màxima: La gestió ha d'estar sempre al servei de les idees, mai a l'inrevés. I de vegades, particularment en el sector públic, aquest vector s'inverteix.